

Posudek bakalářské diplomové práce

Autorka práce: Wansong Li

Název práce: Pověřivost související s čísly v japonské kultuře

Vedoucí práce: Mgr. Halina Zawiszová, Ph.D.

Hodnotící kritéria:	Známka:
Stanovení cílů práce a jejich dosažení	C
Práce si klade za cíl: „popsat symboliku spojovanou s vybranými čísly, analyzovat a shrnout důvody, proč mají tato čísla pověrečný význam a prozkoumat, jak se pověřivost Japonců vůči těmto číslům projevuje v jejich životě“ (s. 9). Diplomantce se podařilo shromáždit mnoho příkladů použití čísel v japonské kultuře, japonských slovech a frázích a její práce přináší také různé zajímavosti, které s čísly a japonskou společností souvisí, avšak ne vše, co je v práci obsaženo, je vhodně vzájemně propojeno, dostatečně objasněno a přispívá k porozumění japonské pověřivosti. Práce obsahuje řadu relevantních a důležitých informací, jejich zpracování do jednoho celku však není zcela uspokojivé.	
Struktura, metodologie a argumentace	D
Autorka se v práci nejdřív věnuje vybraným číslům a jejich významům. Uvádí řadu příkladů slov a frází, ve kterých se daná čísla vyskytují, představuje také různé kulturní koncepty, zvyklosti, názvy svátků apod. Na s. 40 najdeme tvrzení, které v podstatě vysvětluje její postup v této části práce: „Pokud jsou významy výrazů obsahujících dané číslo většinou kladné, pak Japonci mohou dané číslo považovat za příznivé a naopak“. Způsob zpracování však působí poněkud zmatečně a argumentačně nedotaženě. Následující kapitola se věnuje sudým a lichým číslům. Autorka zde nedostatečně rozlišuje mezi japonskou tradiční kulturou a osobními preferencemi Japonců. Již v Úvodu např. píše, že v této kapitole chce přijít na to, „proč Japonci preferují lichá čísla před sudými a kde se tato	

preferenci lichých čísel projevuje“ (s. 9–10) a podkapitoly, ve kterých se tomuto tématu věnuje, pojmenovává otázkami: „Proč mají Japonci rádi lichá čísla?“ a „Kde se odráží preference Japonců k lichým číslům?“. Z dotazníku, kterému v práci věnuje nepřiměřeně rozsáhlý prostor, však jednoznačně vyplývá, že minimálně mezi respondenty (5 791 lidí) žádná jednoznačná preference lichých čísel není. Na s. 36 diplomantka sama uvádí, že „[t]ento průzkum ... ukazuje, že ačkoliv jsou v tradiční japonské kultuře jednoznačně upřednostňovaná lichá čísla, tato preference se nijak jednoznačně neodráží v osobním postoji Japonců k číslům. Když se podíváme na data, realita je taková, že preference lidí jsou téměř vyrovnané“. Další kapitola je věnována tématu „formování japonské číselné kultury“. Zde opět najdeme řadu relevantních postřehů, avšak zpracování jednotlivých myšlenek a jejich propojení s tématem pověřivosti není provedeno zcela uspokojivě. Autorka zde také opakovaně zmiňuje i konkrétní příklady či informace, které již zmiňovala dříve. V poslední kapitole se diplomantka věnuje třem vybraným příkladům „pověr souvisejících s čísly v běžném životě“. Přesně tomuto typu příkladů se práce měla věnovat více.	
Jazyk, stylistika	D
Práce obsahuje poměrně vysoké množství chyb. Některé jsou způsobené tím, že autorka není rodilou mluvčí češtiny, jiné však zjevně mají původ v tom, že autorka práci dopisovala na poslední chvíli. V textu tak najdeme nejen chyby ve skloňování či výběru slov, větných konstrukcích nebo použití čárek, ale také např. použití kurzivy, uvozovek, dělání mezer, překladech apod. Autorka také v textu ponechala některé komentáře, včetně jednoho vyžluceného místa na s. 12. Např. na s. 9 najdeme větu: „... provedl Jošinori Sakata v roce (nebylo uvedeno ve článku)...“, na s. 22 větu: „před obdobím Meidži bylo v kalendáři více jakého obsahu“ a na s. 26 zas větu „Autor komiksů manga Jméno Sakamoto provedl ...“.	
Formální náležitosti, odborná literatura, bibliografický aparát	D
Autorka pracovala s relativně velkým množstvím zdrojů, přičemž primárně čerpala ze zdrojů psaných v japonštině, čínštině a angličtině. Způsob odkazování na zdroje je však poměrně zmatený a nesjednocený. Autorka např. používá i odkazy, které působí spíše jako poznámky, které ve finálním textu nejspíš neměly zůstat – např. na s. 11: „(Šinmura 2008: je to z elektronického slovníku, tak není strana)“. Místy taky není zcela zřejmý zdroj – např. odkazy na Kawabatu na s. 40. Formální chyby najdeme také v bibliografii. Chyby formálního rázu dále najdeme i v umístění popisků obrázků na stránku a v odkazování na obrázky (diplomantka odkazuje na jiné číslo obrázku a také na obrázek s číslem, které v práci nenajdeme).	
Navrhované celkové hodnocení	D

Práce byla zkontrolována v systému STAG theses.cz proti plagiátorství se závěrem: **práce není plagiát.**

Témata pro obhajobu, připomínky a doplňující otázky:

1. Vysvětlíte, jak jste při tvorbě práce postupovala (včetně volby čísel k rozboru a popisu).
2. Na s. 17 uvádíte: „Existuje také slovo *Šičišó* (七生, ‚sedm znovuzrození‘), ve kterém číslo sedm odkazuje na sedmkrát, takže *šičišó* se používá i ve smyslu ‚navždy‘“. Rozved'te a vysvětlíte.
3. Na s. 16 uvádíte: „číslo osm vyjadřuje nejen pocit dlouhého času, ale obsahuje i význam posvátný“. Rozved'te a vysvětlíte.
4. Na s. 26 uvádíte: „Japonci milují lichá čísla. Toto tvrzení později vysvětlil sociální psycholog Hiroši Minami tak, že lichá čísla jsou pro Japonce vyjádřením společného emocionálního života celého národa (Minami 1994: 118)“. Rozved'te a vysvětlíte.
5. Jak jste se dostala ke knize Breitkopfa z roku 1784?

8. 6. 2023